

Република Србија
УПРАВНИ СУД
7 У. 20516/10
14.07.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Душанке Марјановић, председника већа, Зорице Китановић и Руже Урошевић, чланова већа, са судским саветником Вером Маринковић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца Привредног друштва Д.К. д.о.о. са седиштем у Л., Улица ... , поднетој против решења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, број ... од ... године, у предмету одређивања накнаде за извађени материјал из водотока, у нејавној седници већа одржаној дана 14.07.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба се **УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, број ... од ... године и предмет враћа надлежном органу на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца изјављена против решења Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде – Републичке дирекције за воде, број ... од ... године. Наведеним првостепеним решењем о обрачуну и задужењу обвезника плаћања накнаде за извађени материјал из водотока тужиоцу је за ... годину одређена накнада у износу од ... динара.

У тужби поднетој овом суду тужилац оспорава законитост решења туженог органа због тога што је првостепено и другостепено решење донето без

спроведеног управног поступка, без присуства и учешћа у поступку директора и оснивача тужиоца као и овлашћених радника Републичке дирекција за воде приликом утврђивања чињеничног стања. Даље наводи да је за све изведене количине материјала из водотока уредно плаћао таксу – накнаду и порез на додату вредност, а да у ... години из водотока реке М. није извадио ... м3 песковито - шљункастог материјала из корита "П.с.", због чега нема обавезу да уплати утврђену накнаду. Предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган, коме је тужба достављена на одговор сагласно члану 30. став 1. и 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09) није доставио суду списе који се односе на предмет управног спора, ни после другог захтева суда, нити се изјаснио о наводима тужбе.

Суд није одржао усмену јавну расправу у смислу члана 30. став 3. и члана 34. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), сматрајући да се овај спор може решити и без списка, јер се законитост оспореног акта оспорава због повреде правила поступка која је од утицаја на решавање ове управне ствари.

Према члану 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима, суд решава спор без одржавања усмене расправе, само ако је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања или ако странке на то изричито пристану, с тим што је суд обавезан да посебно наведе разлоге због којих није одржао усмену расправу. Према члану 30. став 3. истог Закона, ако тужени и после другог захтева не достави списе предмета у року од осам дана, или ако изјави да их не може доставити суд може решити спор и без списка, при чему ће сам утврђивати чињенично стање на расправи. Сагласно наведеном члану 30. став 3. Закона о управним споровима, суд је овлашћен да реши управни спор и без списка на које се односи предмет управног спора, с тим што ће тада чињенично стање утврђивати на расправи.

Из наведених законских одредби произлази да је одржавање усмене јавне расправе нужно када је чињенично стање спорно, а тужени није суду доставио списе па је суд тада у обавези да одржи расправу и утврди чињенично стање на расправи. То даље значи, да суд може да реши спор у једностраначкој управној ствари без увида у

списе и одржавања усмене јавне расправе, када се не ради о обавезној расправи прописаној одредбом члана 34. став 2. Закона о управним споровима, према којој је расправа обавезна и ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима као и када суд утврђује чињенично стање ради решавања у пуној јурисдикцији.

Како је из садржаја тужбе видљиво да тужилац оспорава законитост управног акта и због повреде правила поступка, по оцени Управног суда, суд, изузетно може да реши спор у једностраначкој управној ствари без увида у списе који се односе на предмет управног спора и без одржавања усмене јавне расправе, ако је из навода тужбе и образложења оспореног управног акта видљиво да је чињенично стање у управном поступку неспорно утврђено и да законитост оспореног управног акта треба ценити у погледу спорних правних питања или када су из образложења оспореног управног акта видљиве повреде правила управног поступка које су од утицаја на решење ствари.

По оцени Управног суда, основани су наводи тужбе да је оспорено решење засновано на повреди правила управног поступка из члана 9. и члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ", бр. 33/97 и 31/01), који су од утицаја на законитост оспореног решења. Ово са разлога што се из образложења оспореног решења не види да је тужилац учествовао у поступку који је претходио доношењу ожалбеног и оспореног решења, нити да су оцењени докази и на основу њих утврђене одлучне чињенице које су релевантне за примењени материјални пропис, тј. одредбу чл. 99. Закона о водама („Службени гласник РС“ бр.46/91...101/05) и члана 6. Уредбе о висини накнаде за коришћење вода, накнаде за заштиту вода и накнаде за извађени материјал из водотока за ... годину („Службени гласник РС“ бр.27/2007), па је, по оцени суда, оспорено решење засновано на повреди начела саслушања странке из члана 9. у вези члана 199. став 2. Закона о општем управном поступку, према коме образложење решења, између осталог, садржи утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучни при оцени доказа, као и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву.

Са изнетих разлога, Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. у вези члана 42. став 1. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“ бр.111/09) одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда изнете у овој пресуди

обавезне за тужени орган у смислу одредбе чл. 69. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 14.07.2011. године, 7 У. 20516/10

Записничар,
Вера Маринковић,с.р.

Председник већа - судија
Душанка Марјановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ВМ